

นฤกุล ฉายสุริยะ 2550: ผลของการฝึกการประสานงานของตากับมือด้วยลูกบอลที่มีต่อเวลาปฏิกิริยาตอบสนอง ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาศาสตร์การกีฬา) สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา ประชานกรรมการที่ปรึกษา:

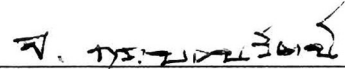
รองศาสตราจารย์เจริญ กระบวนรัตน์, ค.ม. 75 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและหาค่าความแตกต่างของผลการฝึกการประสานงานของตากับมือด้วยลูกบอลที่มีต่อเวลาปฏิกิริยาตอบสนอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาเพศชาย ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาเบดมินตัน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 ของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มีอายุระหว่าง 18-21 ปี จำนวน 24 คน ได้มาจากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่มๆ ละ 12 คน คือ กลุ่มควบคุม (ฝึกโปรแกรมการเรียนวิชาเบดมินตันเพียงอย่างเดียว) กลุ่มทดลอง (ฝึกโปรแกรมการเรียนวิชาเบดมินตันควบคู่กับโปรแกรมการฝึกการประสานงานของตากับมือด้วยลูกบอล) ใช้เวลาในการฝึก 8 สัปดาห์ๆ ละ 3 วัน ทำการทดสอบเวลาปฏิกิริยาตอบสนองของตากับมือ ของกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 2 หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 6 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 นำผลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอายุ น้ำหนัก และส่วนสูง วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มด้วยสถิติ t-test แบบ independent และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ และเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ Tukey ซึ่งกำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย พบว่า เวลาปฏิกิริยาตอบสนองของตากับมือ หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 6 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 ระหว่างกลุ่มควบคุม กับกลุ่มทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยครั้งนี้ สรุปได้ว่า การฝึกการประสานงานของตากับมือด้วยลูกบอล มีประสิทธิภาพในการพัฒนาเวลาปฏิกิริยาตอบสนองของตากับมือได้ดีขึ้น จึงเป็นประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้เพื่อการฝึกพัฒนาเวลาปฏิกิริยาตอบสนองของตากับมือในนักกีฬาต่อไป

ลายมือชื่อนิสิต

 28 / 10 / 2550
ลายมือชื่อประธานกรรมการ